

ת"פ 45720/01/22 - מדינת ישראל נגד מואיד מסארוה, אימן גבארה, יוסף אגבאריה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 45720-01-22 מדינת ישראל נ'
מסארוה (עציר) ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
המאשימה
נגד
הנאשמים
מואיד מסארוה
אימן גבארה
יוסף אגבאריה

גזר דין (נגד הנאשמים 1 ו-2)

1. הנאשמים 1 ו-2 (להלן, אם לא יצוין אחרת: **הנאשמים**), הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שכלל הסכמה לעניין העונש. להלן אסקור את כתב האישום המתוקן אשר כלל פרק מבוא ו-4 אישומים נפרדים.

כתב האישום המתוקן

פרק המבוא

2. בפרק המבוא לכתב האישום, צוין כי עובר לאירועים המפורטים בכתב האישום, בתקופה שאינה ידועה במדויק למאשימה, התגוררה משפחת אגבריה-אלחירי בעיר טיבה והחזיקה בנכסי נדל"ן בעיר.

בני משפחת אלחירי וביניהם מאלק אגבריה חרירי (להלן: **מאלק**) ונאסר חרירי, הינם בעלי מוניטין של אנשים אלימים העושים שימוש בכוח, באיומים ובהטלת אימה על מנת להניע אנשים לעשות או להימנע ממעשה. נטען עוד כי להזכרת שמם של משפחת חרירי קיימת השפעה מטילת אימה.

ביום 14.08.1999 או בסמוך לכך, על רקע סכסוך דמים בין משפחת חרירי לבין משפחת עבד אל קאדר, נכרת הסכם סולחה בין המשפחות בין היתר בתיווכם של נציגי עיריית טיבה. מאלק ייצג את משפחת חרירי בהסכם.

במסגרת הסכם הסולחה נקבע כי משפחת חרירי תעזוב את מתחם המגורים בו התגוררה בעיר טייבה ובתמורה לכך יוקצו לה מגרשים חלופיים בעיר הידועים כגוש 8031 חלקות 9 ו-15, מגרשים 25-7, 33, (להלן: **הקרקעות**). בהמשך לכך מכרו בני משפחת חרירי או מי מטעמם חלק מהקרקעות לגורמים שלישיים.

הסכם הסולחה נערך ללא ידיעה וקבלת הסכמה של נציגי רשות מקרקעי ישראל (להלן: **רמ"י**), שהינה בעלת הקרקעות על פי דין. לפיכך, במהלך שנת 2003, הוגשו על ידי רמ"י תביעות נגד משפחת חרירי לפינוי וסילוק יד מהקרקעות ונתבקשו צווי מניעה זמניים להפסקת הבנייה בקרקעות. תביעות רמ"י התקבלו במלואן וביום 11.8.2013 הפכו הצווים לחלוטים.

בשנים לאחר מכן, התנהל משא ומתן ממושך בין רמ"י לבין משפחת חרירי, אשר יוצגה על ידי מאלק וזאת בשיתוף נציגי עיריית טייבה. ביום 15.08.2018 או בסמוך לכך, גובש מתווה הסדרה (להלן: **מתווה ההסדרה**) לפיו מתוך כלל הקרקעות יוקצו הקרקעות הידועות כמגרשים 25-15, 14, 12 (להלן: **המגרשים המבונים**) למחזיקים בהם בכפוף לעמידה בתנאים שנקבעו.

עוד נקבע במתווה ההסדרה, כי יתר הקרקעות הידועות כמגרשים 11-6, 13, 15, 33 (להלן: **המגרשים הפנויים**) יוחזרו לרשות רמ"י כשהם פנויים וריקים לצורך שיווקם במכרזים פומביים.

בנוסף סוכם במתווה ההסדרה כי רמ"י תפעל במסגרת המכרזים האמורים, לשיווקן של קרקעות הידועות כמגרשים 37-34, 1, 5-32. בהתאם לכך, במהלך השנים 2018-2020 פרסמה רמ"י חמישה מכרזים לשיווק המגרשים האמורים (להלן: **המכרזים**).

במועד שאינו ידוע למאשימה, לאחר גיבוש מתווה ההסדרה, קשרו הנאשמים קשר עם אחרים לסחוט באיומים אזרחים אשר זכו במכרזים תוך שימוש במוניטין השלילי של משפחת חרירי. במסגרת הקשר, במהלך השנים 2019-2021, סחטו הנאשמים ואחרים זוכים במכרזים במטרה להפקיע מידיהם את הזכויות במגרשים בהם זכו, ולחילופין לשלם למשפחת חרירי או מי מטעמם כספים בגין מימוש הזכויות בקרקעות, הכל כפי שיפורט להלן.

האישום הראשון

3. באישום הראשון יוחסה לנאשמים 1 ו-2 עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (סחיטה באיומים שהגיעה לכדי מעשה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

על פי הנטען באישום הראשון, חרף מתווה ההסדרה סירבו בני משפחת חרירי וביניהם מאלק לוותר על טענתם לזכות במגרשים האמורים אשר הוצעו לשיווק במסגרת מכרזי רמ"י. כמו כן נטען כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם 1 מנהל מחלקת הסעות ומנהל ביטחון אבטחה ומוקד בעיריית טייבה ואילו נאשם 3 הינו שמאי מקרקעין

במקצועו.

על פי הנטען, במהלך השנים 2018-2021 (להלן: **התקופה**) פעלו הנאשמים ביחד עם מאלק, וויסאם חאג'י-יחיא (להלן: **סומא**) ואחרים שזהותם ידועה למאשימה להגשת הצעות לרכישת המגרשים במסגרת מכרזי רמ"י באמצעות גורמים מטעמם (להלן: **מקורבי משפחת חרירי**).

הנאשמים ביחד עם מאלק, סומא ואחרים פנו לנאשם 3 אשר על פי הנחייתם הכין מסמכים להגשת הצעות בשם מקורבי בני משפחת חרירי למכרזי רמ"י. בנוסף, במסגרת מכרזי רמ"י הוגשו הצעות לרכישת מגרשים גם על ידי אזרחים אשר אינם מנויים על מקורבי משפחת חרירי ואשר זכו בחלק מן המכרזים (להלן: **הזוכים**).

בהמשך לכך, קשרו נאשמים 1 ו-2 יחד עם מאלק, סומא ואחרים שזהותם ידועה למאשימה, לסחוט באיומים את הזוכים בהנחיית מאלק ואחר ממשפחת חרירי שזהותו ידועה למאשימה, בכוונה להניעם לוותר על זכיותם במגרשים ולחילופין, להניעם לשלם למשפחת חרירי או מי מטעמה פיצוי כספי בגין השימוש בקרקעות, והכל תוך שימוש במוניטין של משפחת חרירי לניצול פחדם של הזוכים (להלן: **הקושרים והקשר בהתאמה**).

במסגרת הקשר וקידומו פנו הקושרים לנאשם 3 על מנת שיערוך שיערוכי שווי של הקרקע לצורך סחית הזוכים ודרישת פיצויים למשפחת חרירי או מי מטעמה.

האישום השני

4. באישום השני מיוחסת לכל אחד מהנאשמים 1 ו-2 עבירה של סחית באיומים שהביאה לכדי מעשה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין. נוסף לכך, לנאשם 1 יוחסה עבירה של פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

5. על פי הנטען באישום זה, עובר ליום 4.3.2019 הגישו ע"מ ועא"מ (להלן ביחד לצורך אישום זה: **המתלוננים**), הצעה על סך 718,000 ₪ לרכישת קרקע בגוש 8031, חלקה 9,15, מגרש 7 (להלן: **מגרש 7**), במסגרת מכרז 397/18 שפורסם על ידי רמ"י. בהתאם לתנאי המכרז הפקידו המתלוננים פיקדון בסך 57,000 ₪.

במקביל להצעה שהוגשה על ידי המתלוננים הגישו מקורבי משפחת חרירי איהאב ויתרב ג'בארה (להלן באישום זה: **מקורבי משפחת חרירי**), שהינם אחיו ובת זוגו של נאשם 2 ואחותו של סומא, הצעה למכרז לרכישת מגרש 7.

ביום 4.3.2019 החליטה וועדת המכרזים ברמ"י להקצות את מגרש 7 למתלוננים על סמך הצעתם.

בהמשך לכך, במסגרת הקשר ובשל קידומו, פעלו הנאשמים יחד עם מאלק וסומא להביא את המתלוננים לוותר על זכותם במגרש 7 או לפצות את משפחת חירי או מי מטעמה בגין הזכייה במכרז, תוך הטלת אימה ופחד באמצעות שימוש במוניטין השלילי של משפחת חירי.

ביום 6.3.2019 בשעה 14:32 או בסמוך לכך, דיווח נאשם 1 למאלק אודות תוצאות מכרז 397/18. בין היתר דיווח נאשם 1 למאלק כי המתלוננים זכו במגרש 7 וכי הצעתם גברה על הצעתם של מקורבי משפחת חירי.

במסגרת הקשר ובשל קידומו הנחה הנאשם 1 את סומא ונאשם 2 לפנות למתלוננים ולהניעם לוותר על זכויותיהם במגרש 7.

בהמשך, דיווח הנאשם 1 למאלק ביום 11.3.2021 או בסמוך לכך, כי הורה לסומא ולנאשם 2 לטפל בעניינם של המתלוננים. בתגובה, הורה מאלק לנאשם 1 כי יתיר את הטיפול בעניינם של המתלוננים בידי שניהם יחד עם ראש עיריית טיבה שועא מנסור (להלן: **ראש העיר שועא**).

נאשם 1 השיב כי שוחח זה מכבר עם ראש העיר שועא במטרה לפתור את העניין מול המתלוננים אך ראש העיר שועא הציע כי המתלוננים ישלמו פיצוי בסך עשרות אלפי שקלים בלבד ועל כן הוא דחה הצעתו והעביר את הטיפול בעניינם לסומא ולנאשם 2.

בהמשך לכך, במסגרת הקשר ובשל קידומו, ביום 11.3.2019 פנה סומא לע"מ והודיע לו כי מגרש 7 בו זכה שייר לקרוב משפחתו, נאשם 2 וטען בפניו כי האחרון רכש אותו ממאלק תוך שהבהיר לו: "[...] אני לא אוכל לוותר ואני לא מוותר לאף אחד [...] כל טיבה יודעת אנחנו אווזים על המכרז הזה כמה שנים".

בהמשך, התייצבו סומא ונאשם 2 במשרדו של ע"מ בטיבה. באותה העת נכח במקום גם ע"מ. במעמד זה איימו סומא ונאשם 2 על המתלוננים תוך הטלת אימה וזריעת פחד בין היתר באמצעות שימוש במוניטין השלילי של משפחת חירי והציבו בפני המתלוננים שתי אפשרויות: לבטל את זכיותם במכרז או לממש את זכיותם ולאחר מכן להעביר את הזכויות במגרש 7 למשפחת חירי או מי מטעמה.

חרף האמור ביקשו המתלוננים להמשיך ולהחזיק בזכויותיהם במגרש 7, או אז הורו סומא ונאשם 2 לע"מ לשלם להם סכום כסף על פי מכפלה של גודל הקרקע בה זכה (כ-760 מ"ר) ב-2,500 ₪ לכל מטר קרקע וזאת בניכוי תשלומי הוצאות המכרז אותם שילם לרמ"י.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 21.03.2019 קצה סבלנותו של מאלק ועל כן הורה לנאשם 1 ולסומא כי המשך סחיטת המתלוננים תתבצע על ידי הנאשם 1.

בהתאם לכך, במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 8.04.2019 בשל מוראם של המתלוננים מפני משפחת חרירי, העביר ע"מ לידי נאשם 1 שלושה צ'קים בסך כולל של 500,000 ₪. בהמשך, מסר ע"מ לידי נאשם 1 כנגד שלושת הצ'קים האמורים עשרה צ'קים על סך 50,000 ₪ כל אחד הפרוסים על פני חודשים אפריל עד יוני 2019.

האישום השלישי

6. האישום השלישי עוסק בסחיתת משפחת תלאווי ובמסגרתו מיוחסת לנאשם 2 עבירה של סחיתת באיומים שהביאה לכדי מעשה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

באישום השלישי נטען כי ביום 25.02.2019 הגישו עלא תלאווי (להלן: **עלא**), באסימה תלאווי, דיאא תלאווי, חאלד א'רירי, מוחמד תלאווי וסאוסאן תלאווי (להלן: **בני משפחת תלאווי**), הצעות בסכום כולל של 2,205,700 ₪ לרכישת שלוש קרקעות בגוש 8031, חלקה 9,15 - מגרשים 34,35,36 (להלן: **המגרשים**) במסגרת מכרז 397/18 שפורסם על ידי רמ"י. בהתאם לתנאי המכרז הפקידו בני משפחת תלאווי ברמ"י פיקדון בסך כולל של 171,402 ₪ (להלן: **הפיקדון**).

במקביל להצעות שהגישו בני משפחת תלאווי, הגישו מקורבי משפחת חרירי - אנשי משפחת חאג' יחיא ואנשי משפחת זועבי הצעות למכרז לרכישת המגרשים.

ביום 4.03.2019 החליטה ועדת המכרזים ברמ"י להקצות את שלושת המגרשים לבני משפחת תלאווי על סמך ההצעות שהוגשו מטעמם.

בהמשך לכך, במסגרת הקשר ולשם קידומו פעל סומא יחד עם נאשם 2 ואחר ממשפחת חרירי אשר זהותו ידועה למאשימה, להביא את בני משפחת תלאווי לוותר על הזכויות במגרשים, תוך הטלת אימה ופחד באמצעות שימוש במוניטין השלילי של משפחת חרירי.

בהמשך לאמור, ביקש סומא מנאשם 3 להכין מסמך התחייבות לתשלום הפרשים במסגרתו פירט נאשם 3 את מחיר המגרשים לפי ערך של 2,500 ₪ לכל מטר קרקע (כ-2,213 מ"ר) וזאת בניכוי תשלומי הוצאות המכרז אותם שילמו בני משפחת תלאווי לרמ"י (להלן: **מסמך התחשיב**).

במועד אשר אינו ידוע במדויק למאשימה במסגרת הקשר ולשם קידומו הגיעו סומא ונאשם 2 למשרדו של עלא בטייבה מספר פעמים, הטילו עליו אימה וזרעו בו פחד תוך שסומא מבהיר לעלא כי הקרקעות בהן זכה יחד עם בני משפחתו, שייכות למשפחת חרירי.

סומא בצוותא חדא עם נאשם 2, הבהירו לעלא כי עליו לפעול באחת משלושת הדרכים הבאות: לוותר על הזכייה במגרשים, או לשלם למשפחת חרירי את ההפרש שבין שווי המגרשים לפי ערך של 2,500 ₪ למ"ר ובין התמורה הכוללת

ששילמו בני משפחת תלאווי במסגרת הזכייה במכרז או לחלופין למכור למשפחת חירי את הקרקעות במחיר בו רכשו אותם בני משפחת תלאווי מרמ"י.

בתגובה, ביקש עלא מסומא ונאשם 2 שהות על מנת לבחון את האפשרויות האמורות.

לאחר מספר ימים, נמסר לידיו של עלא מסמך התחשיב שנערך על ידי נאשם 3 ובהמשך נערכה פגישה בין עלא לבין סומא ואחר ממשפחת חירי שזהותו ידועה למאשימה, במטרה להניע את עלא לפעול בהתאם לאחת האפשרויות אשר פורטו בפניו על ידי סומא והנאשם 2.

נוכח האמור במספר מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, מסר עלא לידיו של נאשם 2 שקיות ובהן סכומי כסף מזומן בסך כולל שאינו ידוע במדויק למאשימה. הנאשם 2 העביר את הכספים לידיו של סומא.

האישום הרביעי

7. באישום הרביעי, יוחסה לנאשם 1 בלבד עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (סחיטה באיומים שהביאה לכדי מעשה) לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

באישום הרביעי נטען כי עובר ליום 4.11.2021 הגיש פ"מ (להלן באישום זה: **המתלונן**) הצעה על סך 1,318,018 ₪ לרכישת קרקע בגוש 8031 חלקה 9,15 הידוע כמתחם א' - מגרשים 8,9,11,37 (להלן: **מגרשים 8 ו-9, מגרשים 11 ו-37 - בהתאמה**), במסגרת מכרז 160/20 שפורסם על ידי רמ"י. בהתאם לתנאי המכרז הפקיד המתלונן ברמ"י פיקדון בסך 271,000 ₪ (להלן: **הפיקדון**).

במקביל להצעה שהוגשה על ידי המתלונן הגיש מקורב משפחת חירי, מסעוד אגבריה, באמצעות חברת אפיקי שמדר - היד החזקה 3 ר.ג בע"מ הצעה למכרז לרכישת המגרשים.

בנוסף, במסגרת מכרז 397/18 אשר קדם למכרז 160/20 שווקו מגרשים 8 ו-9 וזכו הצעות מטעמם של מקורבי משפחת חירי - משפחת ג'באר ונשאד עזאם (להלן: **ג'באר ונשאד בהתאמה**), אשר רכשו בעבר מגרשים ממאלק, אך הללו לא עמדו בתנאי המכרז ומשכך בוטלה זכייתם.

ביום 11.11.2010 החליטה וועדת המכרזים ברמ"י להקצות את המגרשים למתלונן על סמך הצעתו.

לאחר זכייתו במגרשים גילה המתלונן בין היתר בעקבות אירוע סחיטת משפחת תלאווי, כי משפחת חירי טוענת בעלות על המגרשים בהם זכה. לפיכך, פנה המתלונן לנאשם 1 על מנת לברר את העניין וקיים עמו מספר מפגשים בין היתר במשרדי עיריית טייבה.

במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, קשרו הנאשם 1 ומאלק קשר לסחוט את פ"מ (להלן: **הקשר הנוסף**) ובאופן המתואר באישום הראשון. בהמשך לכך, במסגרת הקשר הנוסף ולשם קידומו, פעלו מאלק ונאשם 1 להביא את המתלונן לוותר על זכייתו במגרשים תוך הטלת אימה ופחד באמצעות השימוש במוניטין השלילי של משפחת חרירי. בעקבות כך פנה המתלונן לרמ"י לבטל את זכייתו במכרז.

הסדר הטיעון בתיק זה וביתר התיקים בפרשה

8. לאחר שהתקיימו מספר ישיבות לשמיעת ראיות בהן נשמעו מספר עדים, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב אישום תוקן והוסכם על הטלת עונשים מוסכמים.

9. לפי ההסדר, על הנאשם 1 יוטלו 29 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן יחולט רכוש בסך 90,800 ₪ ו-4,200 דולר אמריקאי וכן 100 אירו אירופאי. בהקשר לחילוט, הצדדים הסכימו כי מתוך הסכום התפוס, ישוחרר לידי הנאשם 1 או מי מטעמו סך של 50,000 ₪, אך הנאשם 1 מתחייב להשיב את הסכום ב-10 תשלומים שווים ועוקבים, החל מיום 1/8/23 לטובת קרן החילוט המנוהלת על ידי יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי. כן הוסכם, כי לשם הבטחת התשלומים, יחתמו הנאשם 1 וערב מטעמו על התחייבות עצמית בסך 50,000 ₪.

10. לגבי הנאשם 2, הוסכם כי עליו יוטלו 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 14,000 ₪.

11. כאן המקום לציין כי במסגרת הפרשה שהליך זה עוסק בה, הוגשו 2 כתבי אישום נוספים: האחד, ת"פ 31998-03-22 במסגרתו הוגש כתב אישום נגד נאסר חרירי. בתיק זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו נגזרו על הנאשם שם 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. השני - ת"פ 45612-01-22 במסגרתו הוגש כתב אישום נגד מאלק חרירי וויסאם חאג' יחיא, וגם בהליך זה הושג הסדר טיעון, במסגרתו הוטלו על אחד מהנאשמים 30 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס, ועל הנאשם הנוסף הוטל מאסר בפועל של 36 חודשים לצד מאסר על תנאי וקנס. המותבים הנכבדים שדנו בשני ההליכים אישרו את הסדרי הטיעון.

עמדת הצדדים

12. בישיבה שהתקיימה היום, הצדדים ביקשו לכבד את הסדר הטיעון, והעלו מספר טעמים לתמיכה בעמדתם. המאשימה ציינה כי קיים קושי ראיתי שמוצא ביטוי בשיתוף הפעולה המוגבל עם המתלוננים, והדבר אף הומחש במהלך הדיון. הסנגורים אף הוסיפו כי הקושי האמור היה אף לגבי חלק של העדים שאינם דווקא המתלוננים. כמו כן, צוין כי ההסדר יביא לחיסכון במשאבים ציבוריים, ובכלל זה במשאבי בית המשפט והתביעה. נוסף לכך, נטען כי נוכח נסיבות ביצוע העבירות, העונש שהושג הוא סביר ומאוזן. כל הצדדים תמכו בקבלת הסדר הטיעון והפנו לעונשים שהוטלו על יתר הנאשמים בפרשה. ב"כ האשם 1 הוסיף והפנה לנסיבות אישיות של הנאשם, שכללו מוות פתאומי של אחד הילדים מאירוע לב ותאונת דרכים קשה שארעה לילד נוסף. כן הפנה למצבם הרפואיים של בני המשפחה שתלויים בו.

13. במסגרת ראיותיה לעונש, הציגה המאשימה גיליונות הרשעות קודמים של הנאשמים. עולה כי לנאשם 1 הרשעות קודמות, שהאחרונה בהם משנת 2007. עבירות אלה כוללות קשירת קשר לביצוע פשע, זיוף, קבלת דבר במרמה ועבירות נוספות, אם כי יש לציין שעבירות אלה התיישנו. לחובת הנאשם 2 הרשעה קודמת משנת 2007 בגין עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

הכרעה

14. הנאשמים הורשעו כאמר בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים והנאשם 1 הורשע בנוסף, בעבירה על חוק איסור הלבנת הון. אין צורך להכביר מילים. עבירת קשירת הקשר שמבטאת את האיסור של קשירת הקשר לביצוע פשע באה להקדים תרופה למכה ולמנוע את ביצוע המעשה העברייני כשהוא עוד בשלבי תכנון. מעצם הרשעת הנאשם בעבירה זו ניתן להסיק כי לביצועה קדמו פעולות תכנון, סיכום וארגון המעשה העברייני. העבירה של סחיטה באיומים נועדה להגן על שלום הציבור, שלווה נפשו ובטחונו. עבירת הסחיטה הידועה לשמצה משבשת את מרקם חייהם של הנסחטים במישור האישי והכלכלי. היא מהווה עשיית דין עצמי וגורמת לשלילת קניינו של האחר תוך פגיעה בחירותו. יתרה מכך, כך הודגש בפסיקה, "מערכת היחסים" בין הסוחט לנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט קשר של שתיקה אשר יקשה עליו להתלונן. כאמור, הנאשם 1 הורשע בנוסף בעבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון שנועדה למנוע ערבוּבם של כספים שהושגו בפעילות בלתי חוקית עם כספים שמקורם בפעילות חוקית, וזאת כחלק ממלחמה בתופעות עברייניות רחבות היקף.

15. פרטי כתב האישום שמלמדות את נסיבות הקשורות בביצוע העבירה הובאו בהרחבה ואין צורך לחזור על הדברים. עיון בכתב האישום מלמד כי העבירות בוצעו בנסיבות חמורות שהסבו נזקים כספיים, וחשוב מכך ערערו את תחושת הביטחון ובאו ליצור מציאות חלופית תחת המציאות הנורמטיבית שצריכה לשרור.

16. לצד האלמנטים המחמירים עליהם הצבעתי, יש להתחשב בכך כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון. אין צורך להרחיב והדברים ידועים, בית המשפט לא ידחה בנקל הסדר טיעון שהוסכם בין הצדדים. עמדה זו מבוססת על שיקולים כבדי משקל התומכים במוסד הסדרי הטיעון ובכללם מתן ביטוי לאינטרס ההסתמכות של הנאשם החותם על הסדר טיעון והימנעות מפגיעה בהסדר הטיעון כמכשיר אכיפה חשוב. לצד דברים אלה, יש להדגיש כי בבוא בית המשפט לשיקול האם לאשר הסדר טיעון, אין הוא כבול בהסדר ועל בית המשפט לבחון האם ההסדר שהובא לפניו הוא ראוי. בפסיקה נקבע כי ההסדר יבחן על פי גישת האיזון הראוי שלפיה יש לבחון אם בהסדר מתקיים איזון בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם לבין אינטרס הציבור, כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית המשפט גוזר.

17. בבואי לשיקול את ההסדר שהוצג, נתתי דעתי לשיקולים הנוגעים לחומרה הטמונה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים ולנסיבות ביצוען כפי שהן משתקפות מכתב האישום המתוקן. כמו כן, נתתי את דעתי לשיקולים אליהם הפנו ב"כ הצדדים, שכללו בעיקר את הקשיים בניהול ההליך עקב הקושי בהתייצבות העדים, וניכר כי המדובר בקושי ממשי;

את החיסכון במשאבים הציבוריים; וכן את הנסיבות האישיות אליהן הפנו הסנגורים. זאת ועוד, יש לזכור כי על הנאשמים הוטלו עונשי מאסר ממשיים שלעמדתו לא חורגים ממתחמי הענישה שהיו נקבעים ממילא.

18. בגזר הדין שניתן על ידי בת"פ 53669-03-22 מדינת ישראל נ' סלימאן (13.11.22), עמדתי על הגישות הקיימות בשאלה האם לצורך בחינת הסדר טיעון "סגור" יש לדון בקביעת מתחם עונש. כפי שצינתי שם, עמדתי היא כי לא ניתן לפסוח על קביעת מתחם העונש ההולם, אולם כאשר מוצג הסדר ניתן לדון במתחם בצמצום וללא הרחבה. לאחר ששקלתי את השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת, כפי שפורטה בין היתר בגז"ד שניתן בת"פ 31998-03-22 וכן בפסקי דין נוספים (בין היתר ע"פ 3791/18 לוי ואח' נ' מדינת ישראל (2.10.18); ע"פ 357/15 כעאבנה נ' מדינת ישראל (6.5.15)), סבורני כי כתב האישום מגלם יותר מאירוע אחד וכי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לגבי כל אחד מהאישומים שכוללים עבירת סחיטה באיומים, בנסיבותיו של מקרה זה בשים לב לחלקיהם של הנאשמים, בין 24 ל 48 חודשי מאסר בפועל (יודגש כי מתחם זה לא ממצה את מכלול העבירות שצוינו בכתב האישום). לצד קביעות אלו, יש לתת את הדעת לשיקולים נוספים, ובכללם הקשיים הראייתיים ויתר השיקולים שמניתי לעיל, אשר פועלם מביא למסקנה כי יש לקבל את ההסדר. במלים אחרות, מכלול השיקולים מביא אותי למסקנה כי מדובר בהסדר ראוי ומאוזן שמשקלל נכונה את מכלול השיקולים, ועל כן יש לקבלו.

19. אשר על כן, אני גוזר את העונשים הבאים:

הנאשם 1

מאסר בפועל לתקופה של 29 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 26/12/2021.

מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה.

אני מורה על חילוט הכספים שנתפסו על ידי היחידה החוקרת לטובת אוצר המדינה. עם זאת, ולפי הסכמת הצדדים, לנאשם 1 יועבר סך של 50,000 ₪, אך מגד אני מחייב את הנאשם 1 להחזיר את הסכום לצורך הפקדתו בקרן החילוט המנוהלת על ידי יחידת החילוט באפוטרפוס הכללי, ב-10 תשלומים שווים ועוקבים, החל מ-1/8/23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. להבטחת קיום ההתחייבות להשבת הסכום, ובטרם ישולם הסכום, הנאשם 1 יחתום על התחייבות עצמית וימציא ערבות צד ג' של בנו, נור מסארוה, על סך 50,000 ₪ כל אחת.

הנאשם 2

מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 27/12/2021.

מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק זה.

אני מחייב את הנאשם לשלם קנס בסך 14,000 ₪. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, החל מיום 1/6/23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי פירעון אחד השיעורים יעמיד את הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, במעמד הנאשמים וב"כ הצדדים.